

— ή, συνεπεία της προμνημονευθείσας ακυρώσεως και εφόσον η διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου το δεύτερο αυτό δικαιοδοτικό όργανο να αποφανθεί επ' αυτής.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη αποφαινόμενο ότι η Eulex δεν έχει την ιδιότητα οργανισμού της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και εξομοιώνοντας την Eulex με αντιπροσωπεία. Επιπροσθέτως, το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε να έχει δεχθεί συνάφως την ύπαρξη συγγνωστής πλάνης.

Οι εν λόγω περιπτώσεις πλάνης περί το δικαιο συνεπάγονται παραβίαση της αρχής της ουσιαστικής δικαστικής προστασίας, η οποία νοείται ως πλήρης σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, που συνιστούν αναγκαίο συμπλήρωμα της γενικότερης αρχής της ισότητας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 7 Αυγούστου 2013 — Société Fonderie 2A κατά Ministre de l'Économie et des Finances

(Υπόθεση C-446/13)

(2013/C 304/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Société Fonderie 2A

Καθού η αναίρεση: Ministre de l'Économie et des Finances

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν οι διατάξεις της έκτης οδηγίας [77/388/ΕΟΚ] ⁽¹⁾ που επιτρέπουν τον καθορισμό του τόπου ενδοκοινοτικής παραδόσεως την έννοια ότι η παράδοση αγαθού από εταιρία σε πελάτη σε άλλο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά τη μεταποίηση του αγαθού, για λογαριασμό του πωλητή, η οποία λαμβάνει χώρα στην εγκατάσταση άλλης εταιρίας εγκατεστημένης στο κράτος του πελάτη, είναι παράδοση μεταξύ του κράτους του πωλητή και του κράτους του τελικού αποδέκτη ή παράδοση εντός του κράτους του δεύτερου από την εγκατάσταση στην οποία έλαβε χώρα η μεταποίηση;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Αυγούστου 2013, ο Riccardo Nencini κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 4 Ιουνίου 2013, υπόθεση T-431/10, Nencini κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-447/13 P)

(2013/C 304/13)

Γλώσσα της διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Riccardo Nencini (εκπρόσωπος: M. Chiti, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να αναρέσει, αφού διαπιστώσει, εάν το κρίνει απαραίτητο, τη μη νομιμότητα/ακυρότητα του άρθρου 85β του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, και του άρθρου 73α του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 4 Ιουνίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-431/10 και T-560/10, Nencini κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και να κρίνει, μεταρρυθμίζοντας την εν λόγω απόφαση και δεχόμενο τους λόγους ακυρώσεως που προβλήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παράνομες τις προσβληθείσες πρωτοδικώς πράξεις,

— Επικουρικώς, στην περίπτωση που επικυρωθεί η υποχρέωση του R. Nencini να επιστρέψει τα επίμαχα ποσά, να προσδιορισθούν εκ νέου —αφού ακυρωθεί και μεταρρυθμιστεί η προσβαλλόμενη απόφαση— με δίκαιο τρόπο τα εν λόγω ποσά ή να αναπεμφθεί ο φάκελος στη Γενική Γραμματεία του Κοινοβουλίου για εκ νέου δίκαιο προσδιορισμό του επίμαχου ποσού,

— να αναρέσει την απόφαση κατά το μέρος της που αφορά τα έξοδα και, συνεπακόλουθα, να τη μεταρρυθμίσει καταδικάζοντας το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα της υποθέσεως T-431/10 και της υποθέσεως T-560/10 ή να διατάξει τον συμψηφισμό των δικαστικών εξόδων,

— Εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτον, ο αναιρεσείων προβάλλει παράβαση των κανόνων της παραγραφής και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της αποτελεσματικότητας και της λογικής. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα αιτήματα του αναιρεσείοντος θεωρώντας ότι οι προθεσμίες αρχίζουν να τρέχουν από την κοινοποίηση της αποφάσεως ανακήσεως και του χρεωστικού σημειώματος, δηλαδή έντεκα χρόνια μετά την παύση των κοινοβουλευτικών καθηκόντων του R. Nencini.